

“Досвід та проблеми підготовки студентів на додипломному етапі”

викладання на клінічних кафедрах, що зробить хворого недосяжним для навчання. У цій ситуації актуальним є створення «симуляційних центрів», що і в подальшому дозволить підвищувати якість навчання майбутніх лікарів.

Таким чином, під час навчання студент має одержати не просту суму знань, умінь і навичок, а у нього повинна сформуватися компетентність, як загальна здатність, заснована на знаннях, досвіді, цінностях, здібностях, набутих як завдяки навчанню, так й спілкуванню з педагогами.

**ДОСВІД ВИКЛАДАННЯ ЛЕКЦІЙНОГО МАТЕРІАЛУ
З ДИСЦИПЛІНИ «КЛІНІЧНЕ МЕДСЕСТРИНСТВО У
ПРОФПАТОЛОГІЇ» СТУДЕНТАМ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ
«МЕДСЕСТРИНСТВО»**

О.Б. Квасницька

*Кафедра внутрішньої медицини та інфекційних хвороб
Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці*

Сучасна парадигма освіти ставить в основу освітнього процесу формування компетентної особистості. Реалізація компетентнісного підходу у рамках медичної освіти зумовлює застосування у освітньому процесі сучасних інноваційних форм викладання теоретичного матеріалу. Одним із методів, який сприяє формуванню самостійного, наукового та професійного мислення є лекція.

У загальній системі підготовки медсестри бакалавра професійна патологія є однією з загальноотерапевтичних дисциплін, складність засвоєння якої полягає в тому, що вимагає від студентів достатньо високого рівня теоретичних знань з патофізіології, біохімії, внутрішньої медицини, неврології. Допомогти студенту у засвоєнні досить складної інформації дозволяють різні варіанти викладання лекційного матеріалу. Необхідно відмітити, що на сучасному етапі освіти лектор не повинен тільки викладати ті чи інші факти або теорії, а формувати у студента творче мислення та стимулювати до інтелектуальної діяльності. Оптимальним для засвоєння лекційного матеріалу є попереднє ознайомлення студентами з основними поняттями і коротким конспектом лекції. Базисним у освітньому процесі залишаються лекції- візуалізації, коли лектор широко використовує такі форми наочності, які є носіями змістовної інформації (слайди, малюнки, схеми, графіки, відеофільми). Якщо при традиційних формах лекції сприймається переважно усна мова викладача і студенти засвоюють близько 15% поданої інформації, то при лекції- візуалізації задіяний не тільки слуховий, але і зоровий аналізатор, що дає змогу засвоїти до 65% інформації. Викладач у даному випадку виступає в ролі коментатора. Ефективним є одночасне застосування елементів лекції-бесіди, що передбачає безпосередній діалог викладача з аудиторією. Перевага цієї методики в тому, що вона дозволяє спрямувати увагу студентів на найбільш важливі питання теми. До участі в такій бесіді

студентів можна залучати різними прийомами, наприклад питаннями на початку лекції та в її процесі. Питання можуть бути інформаційного та проблемного характеру, питання для з'ясування рівня знань студентів з теми, виявлення їх базових знань та готовності до сприйняття наступного матеріалу. Методична специфіка таких лекцій полягає в тому, що лектор виступає і в ролі інформатора і в ролі співбесідника, що направляє хід діалогу зустрічними питаннями. Одним із варіантів проведення лекції-діалогу (бесіди) є застосування методу «мікрофону», що дозволяє швидко мобілізувати увагу студентів та активізувати їх інтерес. Цей метод ефективно використовується при розборі під час лекції типових задач із банку тестових завдань ліцензійного іспиту «Крок-Б».

Орієнтуючись на рівень підготовки аудиторії доцільно також використовувати елементи лекції із запланованими помилками. Це потребує певної підготовки студентів, тому це доцільно використовувати на заключних лекціях з дисципліни, оскільки дає можливість викладачу оцінити якість засвоєного матеріалу, а студентам перевірити себе і продемонструвати знання предмета.

Таким чином, використання сучасних технологій навчання при вивченні клінічних дисциплін медсестрами бакалаврами, проведення лекцій за новими творчими технологіями у атмосфері вільного спілкування, вміле комбінування лектором цих технологій дозволяє уникнути властивих для традиційного навчання психологічних бар'єрів та спонукає студентів до активної розумової діяльності, більш ефективного засвоєння складного та великого за обсягом матеріалу.

РОЛЬ ЛЕКЦІЙ ІЗ ФАРМАКОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНОГО ЛІКАРЯ

І.Г. Кишкан, І.І. Заморський, О.Г. Кметь

Кафедра фармакології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

В умовах реформування вищої медичної освіти в Україні, її входження в загальноєвропейський освітній простір зростають вимоги до якості підготовки лікарів, які повинні мати ґрунтовні теоретичні знання, аналітичні здібності, клінічне мислення, добре володіти професійними навичками, вміти приймати рішення в нетипових, нестандартних ситуаціях. Поряд із сучасними інноваційними технологіями та інтерактивними методами важливою формою навчання у вищій школі є лекція, яка сприяє не тільки засвоєнню фундаментальних знань, а й значною мірою активізує навчальну та пізнавальну діяльність студентів, спонукає їх до самостійного, усвідомленого пошуку й аналізу наукової інформації. Від зацікавленості студентів до висвітленого лекційного матеріалу й ефективності лекції залежить рівень засвоєння знань та формування професійних компетенцій майбутнього лікаря.

На сьогодні в епоху технічного прогресу та можливостей швидкого доступу до науково-навчальної інформації лекція, як методологічна й організаційна